

LIKO
VRHNIKA

NAŠE DELO

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI LIKO VRHNIKA

LETO XX

ŠTEVILKA 2

APRIL 1985

OB PRAZNIKU DELA

Splošna gospodarska situacija je težka, razmere gospodarjenja se še naprej zaostrejejo, potrebne so hitre in dobre odločitve. To pa ni mogoče brez dobrega dela oziroma dobrih poslovnih rezultatov.

Vse to pomeni, da je treba delavce polno zaposliti, jim omogočiti, da bodo lahko v celoti odločali o pogojih in rezultatih dela.

V času, ko občutno padata osebni in družbeni standard in se vse več gmotnih obveznosti prenaša na družino, je nezadovoljstvo delavcev veliko. Zato je toliko bolj pomembno, da sproti analiziramo vse pojave, ki vplivajo na storilnost, poskušamo

zmanjševati stroške poslovanja, znižati izostanke z dela, poostriiti delovno disciplino.

Takšno ravnanje in obnašanje ter razvijanje samoupravnih in dohodkovnih odnosov mora postati naš skupni cilj, ki bo tudi v zaostrenih pogojih gospodarjenja slehernemu omogočil večjo ekonomsko in socialno varnost. Zavračati moramo sleherno malodušje in apatijo, krepiti tovarištvo in sodelovanje med delavci ter krepiti zavest o lastnih delovnih in ustvarjalnih možnostih.

Le na tak način bomo dokazali svetu in prihodnjim generacijam

moč in enotnost delavskega razreda ter prispevali k nadaljnji krepitvi našega sistema.

Ob letošnjem prazniku dela so vsake besede o lepih željah odveč, če upoštevamo zgodovinski pomen tega praznovanja. Najlepša čestitka vsem bo torej skupna misel vseh, da se bomo še bolj potrudili uresničiti tisto, za kar smo se skupaj dogovorili ter na ta način tudi lažje premagovali vsakodnevene težave. Zato pa ni dovolj le pripravljenost posameznikov, za to je potrebno delo slehernega člana kolektiva.

K. D.

VSEM ČLANOM KOLEKTIVA
ISKRENO ČESTITAMO
OB LETOŠNJIH PRAZNIKI
27. aprilu in Prazniku dela 1. MAJU

SAMOUPRAVNI ORGANI
DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE
IN VODSTVO DO „LIKO“ VRHNIKA

Ob 40- obletnici osvoboditve

Ob letošnjem pomembnem jubileju — 40. obletnici osvoboditve — smo se v uredništvu glasila odločili, da poskušamo orisati zgodovinski razvoj našega kraja (to je celotne občine, tako, da bi posebej predstavili Borovnico in pozneje še dogodke na Verdu in na Vrhnikih). Ker smo zbrali precej obsežno gradivo in bi ob tej priložnosti tudi nekoliko podrobneje predstavili sam kraj, bomo to opravili v tej in nekaj naslednjih številkah glasila. Ob tej priložnosti pa vabimo vse, ki tudi razpolagajo s kakršnim koli gradivom, da nas o tem obvestijo ter na ta način pomagajo zbrati zgodovinsko podobo našega kraja.

Danes bomo podrobneje predstavili Borovnico in razvoj delavskega gibanja v tem naselju, vsi bralci pa bodo lahko natančneje spoznali sam kraj. Revolucionarje s tega konca naše domovine pa bomo predstavili ob prvi naslednji priložnosti.

DELAJSKO GIBANJE V BOROVNICI

Pred prikazom razvoja delavskega gibanja in družbenopolitičnega življenja v borovniški kotlini bi rad na kratko prikazal tudi Borovnico kot naselje in druge značilnosti tega kraja.

Ljubljansko barje se zajeda najgloblje proti jugu v borovniško kotlini, ime pa je dobila po zaselku Borovnica. Prve podatke o vasi dobimo v prvi polovici 13. stoletja pri izgradnji samostana Bistra. Od kod ime Borovnica še ni dokazano. Ena trditev je po borovnicah, druga po borovcih na Barju, tretja, ki pa je najbolj verjetna, pa izhaja po brunih, ki so bila naložena čez Barje. Ta pot je vodila do Preserja, kjer je bila takrat tudi farna cerkev za Borovnico. Sele leta 1758 je prišel v Borovnico prvi duhovnik. Brunaste poti čez Barje so od Preserja vodile proti Ljubljani (Leibach). Dokaz za to varianto je ta, da domačini še danes govorimo, da gremo v »Brunico« in ne v Borovnico. Ime Borovnica je produkt novejših dob. V času Avstro-Ogrske se je imenovala Franzdorf. V času mostiščarjev na borovniškem koncu ni bilo kolišč, le v vasi Dol so našli ostanke takratnega orodja in orožja, tako da sklepamo, da so hodili mostiščarji sem le na lov.

Samostan v Bistri je leta 1255 ustanovil koroški vojvoda Bernard Spanheim. Ta samostan je dobil velike posesti, npr. 11 kmetij v Zabačevem in 9 v Borovnici.

Večje naselje je bilo Zabočevo s svojo kapelico. Na njej so še danes vidne freske iz 13. stoletja

Borovnica se je le počasi razvijala. Leta 1856 je bila zgrajena želez-

niška proga do Postojne. V Borovnici so čez dolino zgradili viadukt dolžine 561 m, visok pa je bil 38 m. V času gradnje tega veličastnega mostu se je Borovnica hitro razvijala. Prišli so razni obrtniki, nastale pa so tudi gostilne in trgovine. Leta 1876 je bila zgrajena tudi prva osnovna šola. Rast Borovnice je stagnirala iz prehoda iz 19. v 20. stoletje.

Močan razvoj v gospodarskem in demografskem pogledu se je ponovno začel po 2. svetovni vojni. Danes spada Borovnica po Kokoletovi klasifikaciji naselij med centralna naselja in je tako edina predstavnica tega tipa v vrhniški občini. Od Ljubljane je oddaljena 22 km in ji tako bližina glavnega mesta Slovenije in seveda tudi dobra komunikacijska povezanost dajeta svojevrsten pečat. Po prirodnem okolju je važno omeniti naslednje elemente:

Dolina poteka po dinarski smeri in ima široko, plosko dno, ki je natuso s kvartarnimi nasipinami. V zgornjem delu se dolina razcepi na dva dela, in sicer v dolino Borovniščiце oziroma Otavščiće in dolino Prušnice. Med njima je pregrada — Kopitov grič, visok 426 m.

Kakor Slovenija, ki je doživela po 2. svetovni vojni velik preobrat v gospodarskih razmerah, industrijski in obrtni dejavnosti, je tudi Borovnica doživela enak razmah.

Medtem ko je bila še v prejšnjem stoletju skoraj izključno agrarno naselje, se je začela razvijati v delavsko — neagrarno. Zaradi večanja števila prebivalcev se je povečalo tudi število hiš oziroma stanovanj. S takim razvojem pa se veča tudi želja oziroma potreba po družabnem in političnem življenju krajanov.

Ko so nastale v borovniški dolini prve žage za razrez hlodovine in ob njih tudi predelovalna lesna industrija v začetku leta 1920 in dalje, je že takratni delavski razred stremel po kulturnem in političnem povezovanju, predvsem pa je želel organizirati enotno proletarsko zavest in borbo proti izkoriščanju delavskega razreda.

Naj na kratko omenim nekatere žage. Zaradi bogatih zalog lesa v okolici in zaradi razpolaganja z bogatimi viri vodne sile so nastale številne žage na vodni pogon.

Od izvira Borovniščiće (Otavščiće) do Pokojišča so bile zgrajene tri žage, sledili sta še dve v Ohonici, tri pa so bile na Prušnici. Ena od teh se je imenovala Soseskina žaga, ker je bila last petih kmetov. Pri združitvi obeh potokov je bila tudi vodna sila večja in s tem tudi žage. Nastale so Cerkova žaga, Cukalova žaga, žaga v Logu (med Bregom in Borovnico), ki je bila tudi last več

kmetov. Nazadnje je bila postavljena Majaronova žaga. Vse te žage so bile na vodni pogon. Nekoliko pozneje so se začele uveljavljati parne žage ali »industrijske žage«.

Tako je bila postavljena ena v Bistri, na prostorih današnje tovarne LIKO Borovnica in kjer sta imeli lokacijo Kobijeva žaga in Majaronova žaga. Kobijeva žaga je razrezovala les in izdelovala stole in gugalnike. Ker so imeli stoli pleten sedež, je dajal lastnik to delo tudi po hišah in je marsikomu to pletenje prineslo poleg kmetijstva še pomemben vir dohodkov. Izdelke so izvažali v Trst in naprej v Italijo..

Majaronova žaga je prerastla v pravo tovarno pet za ženske čevlje. Medtem ko so druge tovarne predelovale jelovino, je Majaronova žaga predelovala predvsem bukovino, ki jo je dobavljala z lastnim kamionom iz Hrvaške.

Skoraj v istem času je na prostoru, kjer ima Tovarna stolov Borovnica skladišče kartonov, zrastle parna Petričeva žaga. Proizvajala je rezan les in ga izvažala v Italijo, manjša proizvodnja pa so bile letve, ki so ostale na domačem tržišču.

Na Bregu je začela obratovati parna žaga Franja Sviglja. Poleg rezanega lesa, ki ga je izvažal v Italijo in Anglijo, je izdeloval tudi upognjeno pohištvo — pletene stole »ajnzjerje«. Kasneje je stolarno opustil (1920) in proizvodnjo preusmeril na obrat zabojarne, ki je pozneje v sklopu obratov LIP Ljubljana delovala z veliko zmogljivostjo.

Poleg navedenih lesnih tovarn so bile v tistem času v borovniški dolini v razcvetu še razne obrti, npr. izdelovalci ročajev (po domovih) za krampe in lopate, klobučar, dve strojarni za svinjske kože, več kovačev, kolarji, sedlarji, mizarji, čevljarji, krojači in kar 12 gostiln.

Na koncu Barja, kjer so današnja zasilna stanovanja delavcev LIKO, imenovana »Pri vojašnici«, je zrastle še Kobijeva opekarna, ki je izdelovala strešnike in zidake. Delala je približno do leta 1930.

Pred vojno je delovalo še nekaj mlinov, med katerimi so pomembnejši mlin v Bistri, mlin v Peklu, Svigljev mlin na Bregu in Petričev mlin. Od vseh teh mlinov danes le še mlin v Bistri.

Po 2. svetovni vojni so žage počasi propadale, začel pa se je razvoj moderne lesno predelovalne industrije.

Vse od prvih zametkov zaposlovanja pri lastnikih že omenjenih tovarn pa vse do danes se je krepil delavski razred in v odločilnih trenutkih naše revolucije dokazal, da je idejnopolično dozorel kar je pokazal že pred izbruhom 2. svetovne vojne proti monarhističnemu režimu, kakor tudi med 2. svetovno voj-

no. V tem času so se izkazali tudi posamezni revolucionarji-komunisti, po katerih imajo nekatere borovniške ulice naziv, Borovničani pa smo na njih še posebno ponosni.

Pri kratem pregledu političnega in kulturnega življenja delavskega razreda med in po 2. svetovni vojni in vse do danes bi rad naštel največje borce za boljši položaj in življenje delavskega razreda, in sicer: Anton Cerk-Martin, Anton Zalar-Zan, Jože Molek-Puntar, Anton Gradišnik-Janoš in dr. Ivan Korošec.

Do izgradnje že omenjenih žag in tovarn v borovniškem okolišu ni bilo omembe vrednega kulturno-političnega dela. V letu 1924, takoj po času, ko se je zaposlilo v na novo ustanovljenih tovarnah vse več delavcev, se je že formiralo in ustanovilo delavsko kulturno društvo »Svoboda«. To društvo je organiziralo referendum za 8 oziroma 10-urni delavnik. Ker so bile mezde nizke, se je delavstvo odločilo za 10-urni delavnik. Sestanki članov društva Svobode so bili v gostilni Fortuna. Zaradi svoje prevelike revolucionarne vneme je takratna oblast to društvo razpustila in »Svoboda« ni delovala več.

Ker so delavci čutili potrebo po združevanju in kulturnem izražanju, se je leta 1932 na pobudo Andreja Palčiča organiziralo in ustanovilo društvo, imenovano »Društvo lesnih delavcev«. Glavni cilj tega društva je bil sklepanje pogodb z delodajal-

ci in skrb za pravice delavskega razreda. Po registraciji društva s strani ministrstva za kulturo se je povečalo število članov na okoli 85 % zaposlenih. Društvo je organiziralo sekcijo tudi v Podpeči. V odbor društva sta bila izvoljena Vidovič iz Kamnika in Matevž Prebil iz Podpeči. Kasneje se je podpeška sekcija osamosvojila v svoje društvo, in sicer »Društvo lesnih in njim sorodnih delavcev«. Ker so bili nekateri člani odbora društva pri neki akciji društva na strani delodajalcev in ne delavcev, je odbor odstopil, razpadlo pa je tudi društvo v Podpeči. Dogodki v Podpeči so vplivali tudi na društvo v Borovnici. Odstopil je takratni predsednik Franc Petrič in nekaj članov odbora. Izvoljen je bil nov odbor, predsedoval pa mu je Jože Molek (Matevžev). V nadzornem odboru so bili Janez Molek, Alojz Petrovič in še en delavec.

Poleg tega društva se je leta 1937 formirala kulturno-politična organizacija pod imenom »Vzajemnost«. Predsednik je bil Karel Ogrin iz Bistre, namestnik Janez Molek, tajnik Stane Kavčič, blagajnik pa Demšar. Ta organizacija si je pridobila prostor za sestanke v kleti gostilne Mavec. V tem prostoru so si delavci izmenjavali napredne revolucionarne ideje, brali časopis »Stara pravda«, poslušali radio itd. Člani so se shajali vsak večer. Prirejali so igre, plese in podobno.

Neko nedeljo je »Vzajemnost« organizirala protidraginsko demonstracijo. Nastopila je ojačana žandarmerija, ki si je temeljito zabeležila tiste, ki so bili preveč glasni. Spisek vodilnih demonstrantov je prišel ob okupaciji v roke italijanskim oblastem oziroma policiji, ki je vse zabeležene spravila za zapehe in nato v internacijo, Janeza Molka in njegovo ženo pa so konfinirali na Sicilijo.

Vse do vojne so člani društva pisali protivladne parole na zidove, po hišah pa raznašali protestne letake. Člani KPJ so tu odigrali veliko vlogo pri vzgoji revolucionarnega gibanja proletariata, rezultat pa se je pokazal med 2. svetovno vojno, ko so člani odšli v NOV, ali pa so bili internirani. Tisti, ki so ostali doma, so bili aktivisti ali aktivni podporniki našega boja vse do konca 2. svetovne vojne.

Po vojni so bili preživeli člani tega društva na vodilnih političnih delih. Iz bogatih izkušenj svoje revolucionarne preteklosti so prenašali na povojne aktiviste izkušnje in predloge za družbenopolitično delo, predvsem pa organizacijo dela vseh družbenopolitičnih institucij.

Danes opravljamo družbenopolitično delo prek delegatskega sistema. Naši predhodniki naj bi nam bili vzgled, kako se lahko politično in kulturno delo opravlja. Posnemajmo jih.

Franko Martinčič

Referendum v LIKU

Od sprejetja ustave SFRJ do 31. 12. 1983 je bilo sprejetih 641 zakonov. Veljavne zvezne predpise (272 zveznih zakonov, 188 sprememb in dopolnitev, 224 uredb, 1053 odlokov, 382 odločb, 1201 pravilnik, 415 odredb, 82 navodil) izvaja 153.866 organizacij in skupnosti, 4719 organov družbenopolitičnih skupnosti in 8313 SIS ter drugih skupnosti in enot. Če k temu dodamo še predpise republik in pokrajin ter številne akte samoupravnega prava, je očitno, da je subjektom izvajanja vseh teh predpisov zelo oteženo njihovo zakonito delo.

Iz teh podatkov razberemo, da država prepušča samoupravnemu urejanju le drobtinice, saj sama določa smeri, meje in razsežnosti samoupravnega odločanja. Zaradi tako številnih normativnih aktov velikokrat prihaja do pravnega nerada, še posebej ker si samoupravno pravo vsak razlaga tako, kot mu trenutno najbolj ustreza. Rešitve, ki so se v praksi pokazale kot dobre, razglasimo za slabe, čez nekaj časa pa ponovno uvajamo staro rešitev.

Z odločanjem na referendumu, kot enem izmed temeljnih oblik osebnega izjavljanja, delavci sprejemamo samoupravne splošne akte,

ki se nanašajo na zagotavljanje nemotenega poslovanja delovne organizacije. S temi samoupravnimi splošnimi akti delavci vseh temeljnih organizacij omogočamo v skladu s skupno dogovorjenimi interesi in cilji enakomeren razvoj vseh temeljnih organizacij in enak ekonomski in socialni položaj vseh delavcev v naši delovni organizaciji. Temeljne organizacije, združene v delovno organizacijo, pa se odločajo v skladu s plani za tako delitev dela, da vsaka temeljna organizacija doseže v zaostrenih pogojih gospodarjenja najboljše možne delovne rezultate.

V zadnjih letih je prišlo na področju normativne dejavnosti do precejšnjih sprememb. Sprejeti so bili zakon o sanaciji in prenehanju organizacij združenega dela, zakon o razširjeni reprodukciji in minulem delu, zvezni in republiški zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, zakon o splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti ter številni družbeni dogovori in samoupravni sporazumi, od katerih naj omenimo le samoupravni sporazum o uresničevanju zdravstvenega varstva.

Ne glede na dobre in slabe plati hitrega spreminjanja naše zakonodaje, vsaka sprememba zakona vpliva tudi na naš dosedanji način dela in poslovanja ter s tem v zvezi na vsebinsko spremembo naših samoupravnih splošnih aktov.

V skladu s spremenjeno zakonodajo smo v naših aktih dolžni urediti postopke za odpravo motenj (večje ali manjše motnje) oziroma izgub v temeljnih organizacijah, urediti temeljne pravice in obveznosti delavcev pri upravljanju in gospodarjenju s sredstvi za izboljševanje in razširjanje materialne osnove dela ter pri pridobivanju dela osebnega dohodka delavca na podlagi upravljanja in gospodarjenja z družbenimi sredstvi kot z minulim delom, določiti nadomestila osebnih dohodkov delavcem s spremenjeno delovno možnostjo in delavcem za čas bolniškega izostanka ter določiti pristojnosti in sestavo komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

Poleg sprememb, ki jih narekujejo zakonski in podzakonski akti, sprejeti v zadnjih letih, vsebujejo spremembe samoupravnih aktov tudi uskladitve z zakonom o združenem delu (imenovanju delavcev s

posebnimi pooblastili in odgovornostmi, reševanje sporov med temeljnimi organizacijami).

Vsi delavci si bomo morali prizadevati za izvajanje zapisanih določil in s tem v zvezi za naš boljši in hi-

trejši razvoj, večjo stopnjo medsebojnega sodelovanja, večjo enotnost pri oblikovanju in izvajanju poslovne politike in večjo materialno in socialno varnost delavcev.

I. K.

Novosti v proizvodnji miz

Investicije v Tovarni vrat

Letos mineva deseto leto po večjem vlaganju v TOZD Tovarna vrat Borovnica. Takrat smo vložili velika sredstva v stroje za proizvodnjo predvsem vratnih kril. To so bili trije osnovni sklopi strojev — linija za lepljenje kril, linija za brazdanje kril, oblačenje brazd in brušenje ter linija za lakiranje kril. Istočasno smo nabavili še stroje za pripravo sredic in sestavo furnirja.

V proizvodnjo podbojev nismo veliko vložili. Takrat smo bili v dilemi, ali razvijati proizvodnjo masivnih belo pleskanih podbojev ali pa se preusmeriti v proizvodnjo ivernih furnirnih podbojev. Prevladalo je mnenje, da nekoliko počakamo ter se orientiramo na kooperante za proizvodnjo podbojev. Tako smo kompletirali krila s podboji iz »Alplesas«, »Lesne« iz Šoštanja, kovinski podboji iz Železarne Jesenice in lastno proizvodnjo. Veliko smo prodali tudi samo kril.

Danes je jasno, da za tolikšno proizvodnjo vrat ni mogoče dobiti dovolj kvalitetnega jelovega žaganege lesa in se je potrebno preusmeriti v druge materiale. Za proizvodnjo podbojev smo se preusmerili s smrekovega in jelovega lesa na iverice. Že pred dvema letoma smo pričeli z enostavno proizvodnjo furniranih lakiranih podbojev z robovi, obklebenimi s folijo, za kar smo kupili tri stroje: stroj za razrez iveric, stroj za robno furniranje in stroj

za dobljenje za ključavnico. Vse druge potrebne stroje — za lepljenje, furniranje, brušenje in lakiranje pa smo koristili od linije za proizvodnjo kril.

Pokazalo se je, da zahteva takšna konstrukcija podbojev veliko ročne dela, zato smo iskali nove postopke. Medtem se je v ZRN razvil postopek za proizvodnjo podbojev po folding sistemu. To je proizvodnja zaključnih letev iz furnirnih lakiranih iveric z zarezkovanjem na zajero, lepljenjem in prepigibanjem. Prednost tega postopka je, ker poteka lakiranje s stroji za valjno nanašanje laka, kjer dosežemo najmanjše že zadostne količine nanosa, z najmanjšimi izgubami laka pri delu. Predvsem pa je važno, da se to izvaja na liniji, ko jo že imamo. Že leta 1979 smo dobili prve ponudbe za stroje, žal pa zaradi slabega finančnega stanja TOZD Tovarna vrat strojev takrat nismo mogli kupiti. Lansko leto pa smo s pomočjo celotne DO LIKO nabavili stroj za proizvodnjo letev in stroj za proizvodnjo podbojev ter formatni prirez le-teh. V planu imamo še sklop strojev za lepljenje brazdnih letev, vrтанje za okovje, vstavitve tesnil in montažo okovja v enem prehodu, s čimer bi zaključili proizvodnjo ivernih furnirnih podbojev. To investicijo nameravamo izvesti s pomočjo IFC kredita v letošnjem oziroma prihodnjem letu.

Od navedene investicije pričakujemo predvsem večjo produktivnost, saj nam kažejo izračuni, da odpade veliko ročnih delovnih operacij in da bomo pri proizvodnji 60.000 podbojev letno nadomestili preko 20 delavcev. To pomeni, da nam za povečano proizvodnjo ne bo potrebno bistveno povečati števila zaposlenih.

Pričakujemo tudi boljšo kvaliteto, saj bo podboj izdelan z manj prekladanja elementov in bo manjša možnost za poškodbe.

Pri uvajanju nove tehnologije bo tudi veliko težav, kajti novi stroji so bolj zahtevni za proizvodnjo in vzdrževanje.

Naslednje mesto, kjer želimo vlagati, je linija za lakiranje. Po desetletnem obratovanju se je izkazalo, da je tehnološko zastarela. Trg zahteva vse več furniranih luženih lakiranih vrat. Predvsem z luženjem pa imamo ogromne težave. Predvidevamo predelavo lakirne linije za izboljšanje luženja, za kar bomo vgradili tri nove stroje za nanos temelja in lužila z valji, kajti nanos z valji je najbolj racionalen in ekonomsko utemeljen. Istočasno pa bomo vgradili elemente za uporabo in sušenje lakov z ultravijoličnimi žarki. To so tako imenovani »UV« laki. Izračuni namreč kažejo, da je uporaba »UV« lakov za polovico cenejša od kislinskih lakov, ki jih uporabljamo danes. Tu so predvsem važni majhni nanosi in pa uporaba lakov z visoko suho snovjo — to pomeni, da vsebujejo malo razredčila.

Naslednje mesto vlaganja v TOZD Tovarna vrat so vhodna in garažna vrata. V to proizvodnjo že dolgo nismo vlagali. Prostori so premajhni, stroji pa večinoma stari in iztrošeni. Pred dvema letoma smo kupili nov štiristranski skobeljni stroj, to pa je tudi vse, kar smo vložili.

Potrebe so tu velike. Velike težave imamo s surovino. Framireja in mahagonija ne moremo več uvažati, domačega kvalitetnega lesa pa ni. Preusmeriti se bomo morali na širinsko in debelinsko lepljenje in furniranje z debelimi furnirji.

V bližnji bodočnosti predvidevamo povečanje prostorov in nabavo najbolj potrebne opreme. Pospešeno pripravljamo nove tehnološke postopke, tako da bodo odločitve lažje in ekonomsko utemeljene.

Vsa omenjena vlaganja sredstev v investicije so nujna, če želimo povečati kvaliteto in produktivnost, kar je osnovni pogoj za dobro prodajo, predvsem pa prodajo v izvoz. Pri tem ne smemo pozabiti na obvezo, ki smo jo sprejeli za nabavo nekaterih strojev iz uvoza. Izvoz moramo namreč povečati za desetkratno vrednost uvoza. Upam, da bomo to obvezo izpolnili. Vse pa je odvisno od nas vseh, kako se bomo dela lotili, kako bomo pazili na stroje in kako bomo izvajali naloge.

Janez Nagode

Proizvodnja lesnopredelovalnih strojev

Tradicija izdelave strojev in naprav je tesno povezana z obstojem in razvojem lesne industrije. Lesni obrati, ki so skrbeli za razvoj, večanje proizvodnje in kvaliteto izdelkov in katerih delavci so mislili tudi v naprej, so si organizirali dobro vzdrževalno službo, večkrat napačno imenovano »pomožni obrati«. Sedaj vemo, da to ni nikakršna »pomožna« dejavnost, saj enakovredno skrbi za delovne uspehe vsega kolektiva. V teh obratih je bilo kmalu potrebno poleg vzdrževanja izdelati tudi razne naprave za proizvodnjo in tako je bil do izdelave strojev le še korak. Ravno tako je bilo tudi v organizacijskih predhodnikih današnjega LIKA. Prve mehanske naprave so bile izdelane leta 1949, prvi pravi stroji leta 1952, že pred 20 leti pa je bilo izdelanih in prodanih več vidnejših strojev, kot so hidravlične rotacijske stiskalnice in stroji za dolžinsko spajanje lesa. Ti stroji so za tisti čas predstavljali tehnološko naprednejšo opremo in so nekateri še danes v obratovanju. Od takrat do danes se je tradicija izdelave strojev ves čas obdržala z večjimi ali manjšimi uspehi, zamrla pa ni nikoli. V zadnjih letih je sedanja TOZD Servisi-energetika izdelovala predvsem stroje in naprave za potrebe delovne organizacije oziroma njenih partnerjev. Na zaostanek v razvoju proizvodnje strojev je predvsem vplivala politika enostavnega uvoza strojev in druge opreme in iz tega izhajajoče nezaupanje lesne industrije v domače izdelke. Spremembe na področju uvoza pa tudi slabo sodelovanje kovinskopredelovalne industrije — proizvajalcev strojev s tehnologij v lesni industriji so terjale in usmerjale razvoj proiz-

vodnje lesnopredelovalnih strojev v vzdrževalnih obratih lesne industrije. Vse več kupecev opreme se sedaj obrača k domačim proizvajalcem strojev. Ta preobrat pa je ustvaril ugodne pogoje za razvoj proizvodnje strojev tudi v TOZD Servisi-energetika. Leta 1983 je v ta namen imenovana komisija naredila analizo potreb tržišča in možnosti proizvodnje strojev. Smer, da ohranimo na že preizkušeni poti, to je izdelava strojev za obdelavo masivnega lesa s poudarkom na vseh vrstah spajanja, je bila potrjena tudi na samoupravnih organih. Za začetek je bila izbrana linija za dolžinsko spajanje kot osnovni in zahtevnejši del programa, vzporedno pa naj bi tekla proizvodnja drugih manjših in manj zahtevnih strojev in naprav.

V letu 1984 je steklo delo po začrtanem programu. Linije za dolžinsko spajanje in nekaj strojev iz drugega dela proizvodnega programa so bili razstavljeni na lesnem sejmu v Ljubljani (prvič je LIKO kot proizvajalec opreme na tem sejmu predstavljen že leta 1982). Odziv na sejmu je bil velik in tako je TOZD dobila potrditev za svojo pravilno usmeritev. Urediti je bilo potrebno še konstrukcijski oddelek, prodajo in se dogovoriti o delitvi proizvodnje na obeh lokacijah in tako je proizvodnja strojev in opreme letos stekla v manjših serijah po proizvodnem programu. Ta obsega relativno široko paleto strojev in naprav:

- linije in garniture strojev za dolžinsko spajanje,
- merilni stroji za skobelne nože,
- krtačni oziroma bobnasti brusilni stroji

- vertikalne tračne brusilke,
- stroji za nanos lepila,
- mizne krožne žage,
- stroji za narez brusnega papirja,
- naprave za vstavljanje skobelnih nožev v glave,
- stroji za vtikanje okroglih in ploščatih čepov,
- stroji za čepljenje,
- specialne zaščite za krožne žage,
- drugi stroji in naprave s tega področja po naročilu kupca.

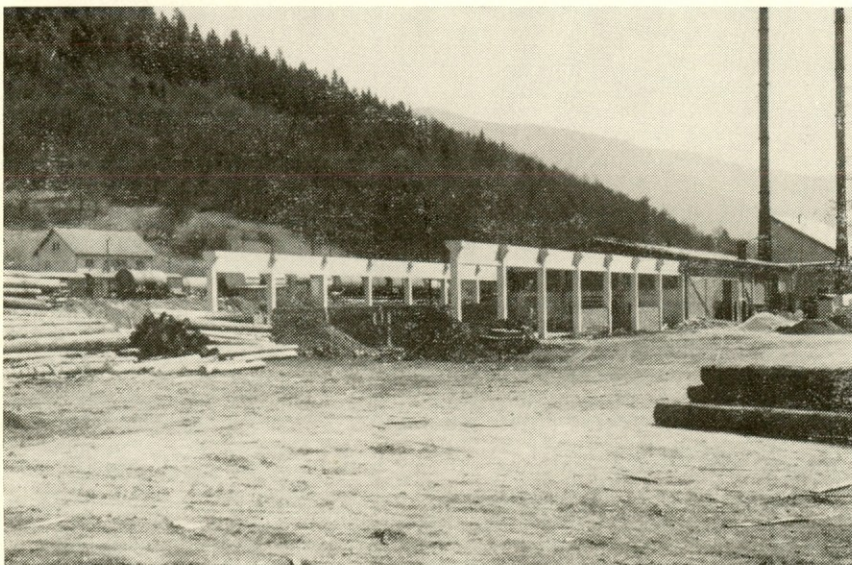
Poleg naročil za izdelavo opreme pa se pojavlja tudi interes za večja popravila, predelave ali dodelave uvoženih strojev, kar bo tudi ena od smeri razvoja. TOZD bo opravljala tudi montažo lastnih proizvodov in inštruiranje delavcev pri kupcu.

Kmalu se je uresničilo pričakovano pomanjkanje prostora, zato je TOZD Servisi-energetika pričela z izgradnjo prizidka mehanične delavnice v Borovnici, v katerem bo dobila prostor proizvodnja opreme. Gradnja bo končana v juliju tega leta, potem pa bo stekla proizvodnja v načrtovanem obsegu, saj je sedaj zaradi prostorske stiske močno ovirana. Seveda pa ni mogoče in smiselno vsega izdelovati v lastnih delavnicah, zato je proizvodnja povezana tudi s kooperanti, s tem pa je tudi upoštevano in vzpodbujeno malo gospodarstvo.

Načrtovalci strojev in proizvodnje se trudijo, da bi pri izdelavi uporabili čim manjši del uvoženih delov. Sedaj je v naših proizvodih zanemarljivo majhna vrednost uvoženih delov.

Kljub delovni vnemi vseh prisotnih za večjo proizvodnjo kvalitetnih strojev in naprav pa se tako kot drugi proizvajalci tudi mi srečujemo s težavami na našem tržišču materialov. Nekatere nabavimo z velikimi težavami, drugi imajo dobavne roke prek 6 mesecev itd. V maloserijski in elastični proizvodnji povzročajo take situacije ali večje zaloge (kupiti takrat, ko se dobi) ali pa težave in zastoje.

Janko Drobnič

Gradnja prizidka mehanične delavnice v Borovnici

ŽREB NAGRADNE KRIZANKE:

1. nagrada: Dragica Krašna,
2. nagrada: Marija Gabrovšek,
3. nagrada: Maja Makovec

Spremembe v obračunu

Izteka se prvo tromesečje letošnjega leta, za katerega smo dolžni izdelati obračun poslovanja.

O obračunu bomo razpravljali tudi na zborih delavcev in zdi se nam prav, da vas na kratko seznamimo s spremembami predpisov, ki jih moramo pri sestavi obračuna upoštevati.

Kot prvo naj omenim zakon o ugotavljanju in razporejanju celotnega prihodka in dohodka, ki je bil sprejet v oktobru 1984. Bistvene spremembe v tem zakonu, ki vplivajo na obračun, so naslednje:

1. Del obveznosti, ki smo jih pokrivali v breme dohodka, po novem pokrivalo iz celotnega prihodka in nastopajo kot stroški.

To so:

— obresti od kreditov za obratna sredstva,

— plačila za bančne storitve in stroški plačilnega prometa,

— amortizacija v celoti (po predpisanih stopnjah in zvišana amortizacija),

— izdatki za hrano delavcem; tudi za delovno skupnost in TOZD Blagovni promet (do sedaj so se pokrivali v breme sklada skupne porabe),

— materialni stroški delovne skupnosti bremenijo prek svobodne menjave — celotni prihodek temeljnih organizacij in tako del svobodne menjave za delovno skupnost bremenijo njihov celotni prihodek in se pojavlja kot strošek, del pa bremenijo še vedno dohodek temeljnih organizacij (do sedaj je celotna svobodna menjava bremenila dohodek TOZD).

2. Druga pomembnejša sprememba oziroma novost, ki jo prinaša ta zakon, je obvezna revalorizacija zaloga surovin in materiala na dan 31. 3. 1985. In v čem je to prevrednotenje zaloga? Zaloga, ki jih imamo na dan 31. 3. 1985, smo dolžni prevrednotiti na ceno zadnje nabave in razliko med vrednostjo zaloga po zadnji nabavni ceni in vrednostjo po knjižnem stanju (dejanskih cenah) moramo izločiti v poslovni sklad za trajna obratna sredstva. To prevrednotenje smo dolžni narediti, če je zadnja nabavna cena za 5% večja od cene, po kateri je izkazana v knjigah. Pri množici materialov, ki jih imamo, to ni tako enostavno, saj je že določitev zadnje nabavne cene dokaj zapletena, zlasti pri nekaterih materialih (različne klase, razni poračuni za nazaj itd.).

3. Tretja pomembnejša novost, ki jo prinaša ta zakon, je obveznost posebej prikazati na posebnem obrazcu ločen obračun obrata družbene prehrane. Interno smo mi sicer tudi do sedaj delali obračun obrata družbene prehrane, nismo pa ga predlagali službi družbenega knjigovodstva. Če nam obračun

obrata družbene prehrane izkaže izgubo, je le-to treba pokriti v breme sklada skupne porabe ali v breme osebnih dohodkov delavcev.

To so glavne spremembe in novosti, ki bodo vplivale že na prvi obračun poslovanja v tem letu in zato določene postavke v izkazanem obračunu ne bodo primerljive s po-

datki lanskega prvega tromesečja. Mislimo, da je prav, da ste z omenjenimi novostmi oziroma spremembami vsaj v grobem seznanjeni vsi, saj bodo tako tudi razprave ob prvem tromesečju lažje potekale.

To seveda niso čisto vse spremembe, vendar pa vas s spremembami od kontnega plana do obrazcev in drugih sprememb, ki vplivajo na samo knjigovodstvo, ne bomo obremenjevali.

Margareta Prebil

Novosti v površinski obdelavi lesa

Industrija pohištva mora biti prilagojena okusu in potrebam kupcev, modni tokovi pa se menjajo skoraj tako kot ženska moda. Tem novostim mora z manjšimi ali večjimi težavami slediti tudi industrija. Pri stilih se menjavajo največkrat tipi stolov, vendar vsaj pri masivnih struženih stilih ostaja oblika več ali manj podobna.

Modnim tokovom sta bolj podvržena barva pohištva in sijaj laka. Še pred nekaj leti je bilo moderno pohištvo, izdelano iz iverk, panelk

umirjenim barvnim odtenkom, ki v glavnem varirajo od rdečerjavih prek svetlorumenih, pa tja do skoraj črnih odtenkov.

Nekateri naši največji kupci, med njimi firmi CCFI in WPI, so naročili stole z visokim sijajem laka.

Firma CCFI je že v marcu naročila 10.000 stolov v dveh novih finiših z visokim sijajem laka (55° do 60° po Gardnerju).

Prvi finiš se imenuje Heritage pine in je temne barve s svetlejšimi lisami na ploskvah in črnimi pikicami. Postopek dela z njim je precej zapleten. Stole najprej potapljamo v toner, ki izenači površino lesa in daje osnovni barvni ton, nato pa jih lužimo po običajnem postopku. Pri delu s tem finišem so potrebne tri dodatne delovne operacije. S tem se podaljša čas izdelave stolov, cena površinske obdelave pa je pri enem stolu 450 din večja kot pri ostalih finiših. Zaradi sajastega odtenka so delavke v stolarni že krstile ta finiš za »zamorsko farbo«.

Drugi finiš se imenuje Honey maple. Je svetlo rjave barve. Na barvni odtenek luženih stolov v Honey maple vpliva tudi naravna barva lesa, zato moramo zelo temen les izločiti že pred luženjem.

Pri samem delu z novimi finiši je bila poraba tonerja veliko večja od načrtovane, nekaj problemov pa je nastalo tudi zaradi hkratnega nastopa obeh različnih sijajev laka v proizvodnji.

Marčevski stoli, izdelani v novih finiših, bodo naprodaj v velikih ameriških blagovnicah SEARS. Zanimanje zanje pa bo merilo za nadaljnja naročila.

Danilo Patarčič

Nov tip stola št.

in podobnih materialov. Pri tem pohištvo je barva povsem prekrila teksturo lesa. Sijaj lakiranih površin je bil majhen (30° po Gardnerju). Moda se je počasi spreminjala in kupci so pričeli vse bolj ceniti pohištvo iz masivnega lesa, obarvanega z lužili. Ta niso zakrivala teksture lesa, temveč še poudarila bogato raznolikost lesa, ki daje prijeten občutek toplote in domačnosti. Izredno žive barve v vseh odtenkih so se počasi umaknile malo bolj

**DOPISUJTE
V NAŠE
DELO**

Letovanje

POČITNICE IN ODDIH NAŠIH DELAVCEV

Kljub dolgi in neprijazni zimi je prvo pomladansko sonce že prebudilo v naš razmišljanje, kam in kako na počitnice. Glede na velik porast stroškov na vseh področjih bo verjetno veliko večji interes za letovanje v naših zmogljivostih. Na kraje smo se že navadili, ponudba je iz leta v leto večja, stroški pa tudi niso prevelika obremenitev za delavcev žep.

In kako bo s tem letos? Odbor za počitniško dejavnost se je odločil, da bo razpis za letošnje letovanje objavil že v aprilu in bodo rezultati razpisa znani takoj po prvomajskih praznikih. Letovali bomo lahko v počitniških prikolicah (Rabac oziroma toplice), v garsonjerah na Cresu oziroma v Kranjski gori ter v naših hišicah v Selcah, ki smo jih precej posodobili in tako omogočili prijetnejše bivanje kar največjemu krogu interesentov. Odbor predlaga, da bi v garsonjerah na otoku Cresu podaljšali trajanje izmen, predvsem

zaradi oddaljenosti, prevozov ter ne nazadnje tudi zaradi vzdrževanja objektov.

Tako naj bi na Cresu letovanje trajalo 10 dni, na ta način pa bi seveda nekoliko omejili zmogljivosti. V tem trenutku nas najbolj zanima, kako bo s cenami. Čeprav še ni nič dokončnega in se udeleženci počitniške skupnosti v Selcah niso dogovorili o letošnjih cenah (dokončno bodo oblikovane tik pred uradnim pričetkom sezone), lahko predvidevamo vsaj 50 % povečanje cen v primerjavi z lanskoletnimi. To pa še vedno omogoča letovanje tudi tistim s plitkejšimi žepi.

Kljub temu torej, da bo letos sonca in morja za nekatere še manj kot v preteklih letih, predvsem zaradi visokih in nedostopnih cen v turističnih krajih, bo pri nas še vedno mogoče letovati poceni in prijetno. No, kakorkoli že se boste odločili, želimo vam prijeten odih in veliko sonca.

K. D.

čili datum **26. maja 1985** za izvedbo referendumu.

Referendum o 1,5 % samoprispevku bomo izvedli v času, ko je razvoj naše skupnosti odvisen tudi od prispevka vsakega posameznika, kar smo s svojimi prispevki že večkrat dokazali. Prav bi bilo, da tudi tokrat s svojim glasom ZA pomagamo sebi, svoji družini in soobčanom do zdrave pitne vode.

I. K.

Kultura

Pisati o kulturnem življenju naših delavcev je nekoliko težje, kajti znano nam je, da je to področje precej zapostavljeno, kljub nekaterim prizadevanjem. Žato se postavlja vprašanje, kako bi v delovnem človeku vsaj malo zbudili zavest o kulturnem življenju, o kulturi sploh. Kaj smo res vsi tako preza-posleni z vsakdanjim delom, skrbmi in tegobami, da nimamo časa za kulturna udejstvovanja?

Priznati moramo, da se je na Vrhnikih v zadnjih nekaj letih področje kulturnega življenja dokaj spremenilo. Organizirani so bili razni javni nastopi pevskih društev, ki delujejo v okviru občine in izven nje; prav tako so bili organizirani razni ogledi dramskih predstav, koncertov, razstav idr. Realiziran je bil tudi že dogovor o obisku drame v Ljubljani. O vseh prireditvah, ki so že bile v okviru občine, bi lahko še veliko pisali.

Zahvala za tak razmah kulturnega življenja v občini Vrhnika pa gre predvsem Marti Rijavec, ki se po svojih močeh trudi popestriti vsakdanjik. Največja zahvala za njen trud pa se vsekakor kaže v dobrem obisku organiziranih prireditev. Žal pa lahko ugotovljamo, da smo tej skrbi in trudu pri nas posvečali vse premalo pozornosti. To pozornost bi lahko izkazovali v številnejšem obisku, ki pa je bil vse prej kot dober. Premalo se tudi zavedamo, da smo stalni pokrovitelji kulturnih prireditev, ki potekajo v okviru Bistre. Prispevek, ki ga dajemo v obliki nakupa karte v vrednosti 100 din, pa tudi ni tako velik, da bi ga ne mogli pogrešati.

Vsi, ki boste prebrali časopis in brali ta članek, se malo zamislite in nam pomagajte, da se bo tudi v Liku na tem področju kaj premaknilo. Tudi to nam je v vsakdanjem življenju potrebno. Posredujte nam povratne informacije o načinu obveščanja, zbiranja prijav. Vsak predlog bo dobrodošel.

Prijave oziroma naročilo kart zbirata na lokacijah kadrovska referenta, na Vrhnikih pa Slavica Štirn.

Dajmo, pokažimo malo več smisla za to področje in poskušajmo z večjo udeležbo nekako izraziti zahvalo prirediteljem in tudi nastopajočim. To pa je tudi ena izmed oblik medsebojnega spoznavanja in zblíževa-

Še ena od novosti v proizvodnji miz

Glásujmo ZA

Konec leta 1983 je bila uspešno izvedena prva faza sanacije preskrbe z vodo v občini Vrhnika. Namen akcije je bil pridobiti neoporečno pitno vodo, povezovalni cevovod in vodohram.

Glede na to, da nam vse bolj primanjkuje zadostnih količin zdrave pitne vode, so občani po krajevnih skupnostih sprejeli usmeritev o nujnosti odločitve, da se s programom

druge faze sanacije oskrbe z vodo nadaljuje. Z drugo fazo bo omogočena uporaba zadostnih količin vode vsem občanom, kjer je to tehnično izvedljivo.

Predsedstvo občinske konference SZDL je program vodovodnega sistema z uvedbo 1,5 % samoprispevka podprlo, delegati vseh treh zborov občinske skupščine pa so dolo-

nja. Kljub številnim medijem, ki nam posredujejo utrinke kulture, si je mnogokrat vredno ogledati prireditve v živo.

Ob zaključku pa vam posredujem še krajši pregled nekaterih kulturnih prireditev, ki bodo potekale v mesecu maju na Vrhniki, in sicer:

9. 5. — razstava F. Mačka,

10. 5. — občinsko srečanje fol-

klornih skupin,
18. 5. — 60-letnica pihalnega orkestra,

24. 5. — koncert mladinskega pevskega zbora OŠ Ivan Cankar,

in pa prireditve, ki bodo potekale v okviru Bistre'85, katerih pokrovitelj je LIKO.

Š. S.

Pevski zbor MPZ Svoboda

Petje je v našem kraju že tradicija, saj smo peli ob raznih priložnostih. Pevski zbor je obstajal že pred vojno, vojna vihra pa je to dejavnost prekinila. Po vojni je bila ustanovljena DPD »Svoboda«, ki je združila vse kulturne napore v kraju. Zelo aktivna je bila dramska skupina. Tudi pevci so stopili skupaj in ustanovili pevski zbor. Petje se je naglo razvijalo in raslo in tako je npr. poleg šolskega zbora Borovnica imela v letu 1955 dva mešana pevska zbora in obstajal je še manjši, lahko bi ga imenovali mladinski moški pevski zbor v »Kotih«.

Te zборе so prizadevno vodili že Ivan Mavec-Tinčkov ata in Novačanov oče ter Stane Novačan in Filip Mavčič-Luka. Vzgojili so mnogo mladih pevcev in razveselili mnogo Borovničanov, ko so jim vedno znova in znova pripravili lepe nastope. Za njihovo delo jim gre vse priznanje in zahvala.

Industrijski razvoj in dvig življenjske ravni pa sta tudi tu opravila svoje. Število pevcev je začelo upadati, izostanki z vaj so se množili. Na pohod sta stopili motorizacija in televizija. Za živo kulturo je začelo zmanjkovati časa in v letu 1965 je organizirano petje umolknilo.

Desetletje je v Borovnici vladal mir, samo tu ali tam so ga skalili pevci od drugod, ki so tu gostovali, ali pa v vaških gostilnah in na veseljih, ko so slučajno prišli skupaj bivši pevci in zapeli kakšno pesem.

Jeseni leta 1975 pa je bil na pobudo sindikata TOZD Tovarna vrat ustanovljen moški pevski zbor. Delavci, največ bivši pevci, so se prijavili k sodelovanju. Že po prvih vajah pa so se začele pojavljati prve težave, to je osip članov in udeležba na vajah. Čeprav maloštevilni, saj je redno sodelovalo v zboru od 10 do 12 pevcev, je pod vodstvom mladega pevovodje Andreja Korbarja zbor obstajal in prizadevno delal.

Kmalu smo se predstavili tudi javnosti. Sodelovali smo na raznih proslavah v Borovnici in drugod. Ker smo želeli, da se število pevcev poveča, smo k sodelovanju povabili tudi ljubitelje petja, ki niso bili člani kolektiva LIKO. Pristopilo je precej mladih, ki so po razpadu mladinskega zbora želeli peti. To pa je povzročilo nove težave. Ker so bile vaje v prostorih tovarne, je

odbor za družbeno samozaščito izrazil željo, da vaje ne bi bile v območju tovarne. Tudi neurejeno financiranje je pripomoglo, da so se pevci odločili, da se priključijo kot sekcija pri SDP »Svoboda«. Problem prostora smo rešili skupaj z borovniškimi upokojenci, ki so nam ponudili svoj prostor za vaje. Po rekonstrukciji »Partizana« smo dobili prostor v tem domu. Nekako v tem času je tudi pevovodja Korbar zaradi prezasedenosti odpovedal sode-

Novost v proizvodnji stolov

lovanje. Iskali smo rešitev, vendar smo ostali skoraj vso sezono brez vodje. Pomagal nam je neutrudni »Tinčkov« ata, ki nas je dvakrat mesečno »popravljal«, kar smo se sami naučili.

S prihodom zdajšnjega pevovodje Aleksandra Müllerja pa je zbor dobil nov polet. Krepko smo »garali« vsi skupaj, da smo nadoknadili izgubljeno sezono. Program smo si zastavili bolj ambiciozno in se lotili tudi težjih priredb. Kvaliteta je rastla, vendar nikoli nismo bili zadovoljni. Stalno nas pesti zasedba v zboru oziroma pomanjkanje pevcev po posameznih glasovih, da bi lahko

dosegli tisto kvalitetno raven, ki si jo želimo. Tako se je porodila zamisel o ustanovitvi mešanega pevskega zbora. Lani jeseni smo jo uresničili. To je prineslo novo poživitev in upamo, da bo s prizadevnim delom prišel tudi uspeh.

Zbor je v desetih letih obstoja redno sodeloval na vseh prireditvah v svojem kraju in zato je tudi dobil bronasto plaketo OF. Sodeloval je tudi na vseh občinskih revijah pevskih zborov občine Vrhnika in poletnih prireditvah v Bistri. Dvakrat smo bili tudi v pobratnem Gonarsu v Italiji.

Anton Kržič

Ob njihovem jubileju se čestitkam pridružuje uredništvo glasila z eno samo željo: še na mnoga leta!

Kotiček za upokojence

Na zborih delavcev v mesecu februarju smo se člani kolektiva naše delovne organizacije odločili, da iz sklada skupne porabe po zaključnem računu za leto 1984 izplačamo vsem upokojenim članom kolektiva znesek v višini 5.000 din. Na ta način smo se želeli v letu, ko praznujemo 40. obletnico osvoboditve, spomniti naših bivših sodelavcev, ki so s svojim aktivnim delom pripomogli, da se lahko naša organizacija danes pohvali s svojo uveljavitvijo na domačem in tujih trgih.

Na ta način smo dosegli tudi velik in presenetljiv odziv med našimi upokojenci, saj so nam mnogi pisмено izrazili svoje veliko presenečenje in veselje ob naši pozornosti, hkrati pa se skupaj z nami veselijo naših poslovnih dosežkov ter nam vsem žele tudi v prihodnje veliko uspehov.

Po tej poti bi se vsem tistim, ki so nam pisali, radi posebej zahvalili, jim zaželeli še veliko zadovoljnih in zdravih let ter jih povabili, da z nami kdaj pokramljajo tudi prek našega glasila.

UPOKOJENI V LETU 1984

TOZD Tovarna stolov Verd:

1. Stanko Knapič
2. Antonija Nagode
3. Ana Slabe
4. Anka Starc
5. Marija Turšič
6. Ivanka Mesec
7. Silvo Peklaj

TOZD Tovarna vrat Borovnica

1. Antonija Dobrovoljc
2. Ivanka Šivic
3. Viktorija Kralj
4. Janez Verbič
5. Ferdinand Švigelj
6. Stanislava Mikuž

TOZD Primarna predelava Verd

1. Pero Rogar
2. Ivan Vincetič
3. Marija Dolenc
4. Ivanka Ponikvar

TOZD Servisi energetika Borovnica

1. Ivan Pajsar
2. Franc Grdina
3. Ivan Palčič
4. Jože Brenčič

TOZD Blagovni promet Vrhnika

1. Alojz Jesenovec

Delovna skupnost za opravljanje del skupnega pomena

1. Ivanka Suhadolnik
2. Iva Turšič
3. Tinca Skubic
4. Alojz Sivka
5. Ema Palčič
6. Milka Kocmut

članstva in za njihovo usposabljanje.

V ta namen smo skupaj s civilno zaščito organizirali na Verdu tečaj za izprašane gasilce, ki se ga je udeležilo 24 članov in članic IGD. Takoj po opravljenem tečaju pa smo se vključili tudi v tečaj za nižje gasilske častnike, ki ga je organizirala občinska gasilska zveza oziroma štab za civilno zaščito.

Ta tečaj obiskuje 18 naših članov in smo med vsemi udeleženci najbolj številni. Se bi lahko naštevali o nalogah IGD, ponovil pa bi le že velikokrat izrečene misli, da smo vsi dolžni skrbeti za požarno varnost in varnost naših delavcev. Na ta način ohranjamo tisto, kar so z velikim trudom opravili delavci, ki so pričeli s to dejavnostjo na Verdu.

Pavel Bizjan

Občni zbor IGD Verd

Na seji občnega zbora — delovno predsedstvo

Takoj v prvih mesecih novega leta sklicujemo občne zборе v industrijskih gasilskih društvih, prav tako tudi v prostovoljnih gasilskih društvih. Običajno pa imajo ljudje to kot neko formalnost, ki se zaključí s klobaso in kozarcem vina.

V bistvu pa je občni zbor nekaj povsem drugega. Občni zbor ali konferenca je razširjen množični sestanek, ki naj bi se ga udeležili prav vsi gasilci in gasilke. Na občni zbor vabimo tudi vodstvene delavce, vodilne delavce in vse vodje dela, izven delovne organizacije za vabimo vse tiste, ki so kakorkoli vezani na požarno varnost v občinskem merilu. Takoj naj povem, da smo pri nas z udeležbo na občnih zbora zelo zadovoljni, saj pride večina delavcev, razen mojstrov. Prav ti pa bi morali biti dobro seznanjeni z vsem v zvezi s požarno varnostjo. Naj nam tisti mojstri ne zamerijo, ki se kljub va-

bilu zbora niso udeležili. Očitno je, da se ne zavedajo dovolj odgovornosti za zagotovitev požarne varnosti, kar je bilo na občnih zbora že večkrat povedano. Zavedati se namreč moramo, da bomo le s skupnimi naporí lahko obvarovali tisto, kar imamo, pred ognjeno stihijo. Vodje dela pa bi morali biti tisti, ki bi poleg gasilcev skrbeli za požarno varnost po oddelkih in na svojih delovnih mestih. Na občnem zboru vedno analiziramo opravljeno delo, ugotavljamo, kaj je bilo dobro opravljeno in kakšne so še slabosti. Vedno poskušamo iz razprav izluščiti tisto, kar bo v bodoče še izboljšalo delo našega društva. Napake iz preteklosti kritično obravnavamo, tako da bi naše delo še izboljšali.

Prav tako ugotavljamo vzroke začetnih požarov, na novo sprejemamo plan dela in plan nabave potrebne opreme. Skrbimo za povečevanje

Humor

— Najbolj mi je všeč pri Jožetu to, da se nikomur ne klanja!

— Vidiš, ta pa ima karakter, ta!

— Kakašen karakter? Revma, revma!

ABSTINENT

— Zdrav si videti, Tone. Si nehal piti?

— Da, zdaj ogromno delam. Veš, če ga žlampaš, gredo v nič denar, ugled in zdravje... Sicer pa pojdiva na liter refoška, da ti vse podrobno razložim.

MIRNA SOBA

— Prišel sem na oglas, da oddajate sobo. Pravite, da je soba mirna. Ali tovarna tamle čez cesto ne dela nikakršnega truščja?

— Seveda ne! Namreč, v tej tovarni izdelujejo copate!

NEVERJETNO

— Zdravniku nič več ne verjamem. Zadnjič mi je rekel, da dá kozarec vina moč in zdravje. Jaz sem spil že dvajset kozarčkov, pa niti na nogah ne morem več stati, hk!

Franko Martinčič

UREDNIŠKI ODBOR: NAŠE DELO, glasilo delovne skupnosti Lesnoindustrijski kombinat »LIKOVNO«, Vrhnika, ureja uredniški odbor: Dragica Krašovec (odgovorni urednik), Anton Kržič, Ilija Stanko, Danilo Patarčič, Cvetka Berginc, Jakob Susman, Franko Martinčič — Naslov uredništva: Lesnoindustrijski kombinat »LIKOVNO« Vrhnika, Tržaška 90, Vrhnika — Tiska Zelezniška tiskarna v Ljubljani

